

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Betänkande N:o 1,
angående Herr O. P. Rylanders motion, N:o 91, om ändring i Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862 rörande allmänt ordnande af presterskapets inkomster.*

Uti motionen har blifvit anfördt, bland annat, att som det skall inträffat, att prester i församlingar, der deras löneinkomster blifvit i öfverensstämmelse med ofvannämnda Kongl. Förordning reglerade, fortfarande tagit särskild ersättning både för embetsbevis, utfärdade i deras hemvist, och för särskilda förrättningar, såsom vigsel, barndop, kvinnors kyrkotagning och begrafning; men det likväl kunde desto heldre antagas, att syftmålet med den angående löneinkomstens reglering utfärdade författningen varit, att alla, under namn af jura stolæ, presten förut tillkommande extra inkomster, skulle upphöra, som dessa vid regleringen medtagits i beräkningen öfver prestens förra löneförmåner; så har motionären föreslagit,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att dess Förordning af den 11 Juli 1862 angående allmänt ordnande af presterskapets inkomster måtte så omredigeras, att deri tydliggen utsättes, om prest bör åtnjuta betalning för extra förrättningar och i hvilka fall detta är; samt att, i händelse prest fordrar eller emottager annan ersättning än hvar-till författningen berättigar, han gör sig förfallen till det ansvar 25 Kap. 5 och 6 §§ Strafflagen omnämner.

Vidkommande sistnämnda moment, som, derest förbudet i 5 och 6 §§ af 25 Kap. Strafflagen för embetsman att taga eller betinga sig för sin

embetsåtgärd någon betalning eller sportel, dertill han ej berättigad är, eller emottager sammanskott, icke kan anses på prestman tillämpligt, åsyftar tillägg i eller förklaring af nämnda lagrum,

finner Utskottet sig, emot 42 § Riksdags-ordningen, icke tillkomma att denna fråga till behandling upptaga.

Beträffande åter motionens första del eller önskad uttryckligt förbud för prestman att för vissa embetsförrättningar och åtgärder taga särskild ersättning, innehåller meranämnda författning af den 11 Juli 1862 i § 7 följande stadgande:

“Påskpenningar, jura stolæ, matskott, offer, dagsverken med flera andre extraordinarie afgifter utbytas mot vissa, för samma tid och efter samma grunder som tionde-ersättningen, till beloppet bestämda utskylder, att utgå, icke allenast af fastighetsegare, utan äfven af församlingens öfrige innevånare; börande dessa afgifter så beräknas att all betalning till presterskapet för särskilda förrättningar kan upphöra;” hvarjemte vidare föreskrifter meddelats angående grunderna för dessa afgifters fördelning.

Då det sålunda är uppenbart att vid reglering af presterskapets inkomster, i enlighet med 1862 års författning, ersättning genom den nya lönen kommer prest till godo för alla förut, under namn af jura stolæ m. fl., honom tillfallna sportler; och deraf naturligt följer, att prest icke vidare har rätt till särskild betalning för utfärdande af embetsbevis eller extra förrättningar; så hemställer Utskottet vördsamt,

att Herr Rylanders ifrågavarande motion icke må till någon vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

A. ROSENQUIST.

~~~~~